

F. t. l. vedr. arbejdsformidling m. v.

Til nr. 7.

Forslaget er en konsekvens af, at efterlønsmodtagere er medlemmer af kassen.

Til nr. 8.

Udgifter til efterløn indgår i den enkelte kasses økonomi på samme måde som udgifterne til dagpenge, og det foreslås derfor, at reglen om statens refusion af udgifterne til dagpenge udvides til også at omfatte kassens udgifter til efterløn.

Til nr. 9.

Ved den foreslåede ændring skabes der hjemmel til at forlange særskilt opgørelse over udgifterne til efterløn og for tilvejebringelse af oplysninger, der er nødvendige blandt andet med henblik på udarbejdelsen af statistisk materiale som grundlag for en løbende vurdering af ordningens virkning på beskæftigelsessituationen.

Til nr. 10.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkt 4.

Til nr. 11-15.

Ændringerne vedrører bestemmelser i lovens

kapitel 13 om forseelser mod kassen, som foreslås overført på gruppen af efterlønsmodtagere.

Til nr. 16.

Arbejdsdirektørens bemyndigelse til – når forholdene inden for en kasse gør det påkrævet – efter forhandling med landsarbejdsnævnet at fastsætte særlige regler, som kassen skal iagttage med henblik på at forhindre misbrug af dagpengebestemmelserne, foreslås udvidet til at omfatte bestemmelserne om efterløn.

Til nr. 17.

I lovens § 92 er fastsat, at landsarbejdsnævnet er rådgivende for arbejdsdirektøren i almindelige spørgsmål om efterløn. Ved den foreslåede ændring gøres landsarbejdsnævnet tillige rådgivende i almindelige spørgsmål om efterløn.

Til nr. 18.

Efter den foreslåede ændring får medlemmer, der modtager efterløn, samme adgang som kassens øvrige medlemmer til at indbringe klager over kassens afgørelser for arbejdsdirektøren, hvis afgørelse kan efterprøves af ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen.